

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 30 lipca 2013 r.

upoważniająca państwa członkowskie do ustanowienia odstępstw od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do ziemniaków, oprócz sadzeniaków, pochodzących z regionów Akkar i Bekaa w Libanie

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 4683)

(2013/413/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1 tiret pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w powiązaniu z pkt 12 części A załącznika III do tej dyrektywy państwa członkowskie zakazują wprowadzania do Unii ziemniaków, oprócz sadzeniaków, pochodzących z Libanu. Zgodnie z art. 15 ust. 1 tej dyrektywy można jednak przewidzieć odstępstwa od tego zakazu w przypadku, gdy nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.
- (2) Zgodnie z art. 5 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w powiązaniu z pkt 25.2 sekcji I części A załącznika IV do tej dyrektywy państwa członkowskie zakazują wprowadzania do Unii ziemniaków, chyba że pochodzą one z państw uznanych za wolne od *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann i Kotthoff) Davis et al., zwanych dalej „danym organizmem szkodliwym”, lub stosują przepisy uznawane za równoważne z przepisami unijnymi w celu zwalczania tego organizmu. Liban nie spełnia żadnego z wymienionych warunków. Zgodnie z art. 15 ust. 1 tej dyrektywy można jednak przewidzieć odstępstwa od tego zakazu w przypadku, gdy nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.
- (3) Z informacji dostarczonych przez Liban i zgromadzonych w tym państwie podczas misji przeprowadzonej w marcu 2006 r. przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii oraz informacji udzielonych przez Liban w późniejszym okresie wynika, że ziemniaki, oprócz sadzeniaków, pochodzące z regionów Akkar i Bekaa uprawia się w odpowiednich warunkach fitosanitarnych.
- (4) W związku z tym wprowadzanie do Unii ziemniaków, oprócz sadzeniaków, pochodzących z regionów Akkar i Bekaa w Libanie powinno być dozwolone, pod warunkiem że spełniają one warunki zapewniające, aby dany organizm szkodliwy nie występował w ziemniakach wprowadzanych na terytorium Unii. Warunki te

powinny dotyczyć produkcji na obszarach wolnych od danego organizmu szkodliwego, prowadzenia inspekcji na tych obszarach, produkcji z wykorzystaniem sadzeniaków kwalifikowanych oraz wymogów odnoszących się do obróbki, składowania, pakowania i przygotowania.

- (5) Aby zapewnić skuteczne kontrole i zmniejszyć ryzyko fitosanitarne, ziemniaki powinny być wprowadzane do Unii w wyznaczonych miejscach wprowadzenia.
- (6) Należy ustanowić wymogi dotyczące kontroli, aby zagwarantować kontrolę ryzyka fitosanitarnego. Należy przewidzieć, że pobieranie i badanie próbek przeprowadza się zgodnie z istniejącym schematem badań ustanowionym dyrektywą Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka ⁽²⁾.
- (7) Ziemniaki powinny być wprowadzane do Unii i przemieszczane w jej obrębie tylko wówczas, gdy są odpowiednio oznaczone w celu wskazania Libanu jako miejsca pochodzenia i istotnych informacji, aby zapobiec sadzeniu ziemniaków oraz zapewnić ich identyfikację i identyfikowalność.
- (8) Aby ocenić stosowanie niniejszej decyzji, po zakończeniu każdego sezonu przywozowego państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim informacje dotyczące dokonanego przywozu.
- (9) Odstępstwo powinno obowiązywać na czas określony.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Upoważnienie do ustanowienia odstępstwa

Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE w powiązaniu z pkt 12 części A załącznika III do niej oraz na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 1 tej dyrektywy w powiązaniu z pkt 25.2 sekcji I części A załącznika IV do niej państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie na ich terytorium ziemniaków określonych w pkt 12 części A załącznika III do tej dyrektywy (zwanych dalej „ziemniakami”), pochodzących z regionów Akkar lub Bekaa w Libanie, które spełniają warunki określone w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 259 z 4.10.1993, s. 1.

Artykuł 2

Świadectwo fitosanitarne

Świadectwo fitosanitarne określone w art. 13a ust. 3 dyrektywy 2000/29/WE jest wydawane w Libanie. Obejmuje ono, w rubryce „Dodatkowa deklaracja”, następujące elementy:

- a) stwierdzenie „zgodnie z wymogami UE ustanowionymi w decyzji wykonawczej Komisji 2013/413/UE”;
- b) numer partii;
- c) nazwę obszaru wolnego od szkodników w rozumieniu pkt 1 załącznika.

Artykuł 3

Miejsca wprowadzenia

1. Ziemiaki objęte zezwoleniem zgodnie z art. 1 można wprowadzać do Unii jedynie w miejscu wprowadzenia wyznaczonym do tego celu przez państwo członkowskie, w którym miejsce to się znajduje.
2. Państwo członkowskie zgłasza pozostałym państwom członkowskim, Komisji i Libanowi miejsca wprowadzenia oraz nazwę i adres odpowiedzialnego organu urzędowego, o którym mowa w dyrektywie 2000/29/WE, odpowiedzialnego za dane miejsce wprowadzenia.

Artykuł 4

Kontrole prowadzone przez państwa członkowskie

1. Z każdej partii w przesyłce pobiera się próbki do badań urzędowych w odniesieniu do *Clavibacter michiganensis* (Smith) Davis et al. ssp. *sepedonicus* (Spieckermann i Kotthoff) Davis et al., zwanego dalej „danym organizmem szkodliwym”. Każda próbka składać się przynajmniej z 200 bulw. Jeśli partia jest większa niż 25 ton, pobiera się próbkę z każdych 25 ton i dodatkową próbkę z pozostałej części partii.
2. Odpowiedzialne organy urzędowe przeprowadzają oględziny próbek pod kątem objawów występowania danego organizmu szkodliwego na ciętych bulwach.

W trakcie tych oględzin wszystkie partie danej przesyłki pozostają pod urzędową kontrolą i nie mogą być przemieszczane ani wykorzystywane.

3. Jeżeli w trakcie oględzin, o których mowa w ust. 2, wykryto objawy występowania danego organizmu szkodliwego, przeprowadza się testy w celu stwierdzenia, czy dany organizm szkodliwy faktycznie występuje, zgodnie z pkt 1.1 i pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 93/85/EWG.

Podczas przeprowadzania tych testów wszystkie partie danej przesyłki oraz wszystkie inne przesyłki, które zawierają partie pochodzące z tego samego obszaru wolnego od szkodników i znajdują się pod kontrolą danego odpowiedzialnego organu urzędowego, pozostają pod urzędową kontrolą i nie mogą być przemieszczane ani wykorzystywane.

4. W przypadku potwierdzenia obecności danego organizmu szkodliwego w próbce zgodnie z ust. 3, pozostały ekstrakt ziemniaczany przechowuje się i odpowiednio konserwuje, a dana partia nie może zostać wprowadzona do Unii.

Wszystkie pozostałe partie, o których mowa w ust. 3 akapit drugi, powinny zostać poddane testom zgodnie z pkt 1.1 oraz pkt 4–10 załącznika I do dyrektywy 93/85/EWG.

5. W odniesieniu do partii, w których w trakcie oględzin, o których mowa w ust. 2, nie stwierdzono w próbkach objawów występowania danego organizmu szkodliwego, we wszystkich partiach przeprowadza się testy w celu wykrycia utajonej infekcji zgodnie z pkt 1.2 i pkt 3–10 załącznika I do dyrektywy 93/85/EWG.

Podczas przeprowadzania tych testów partia ta pozostaje pod urzędową kontrolą i nie może być przemieszczana ani wykorzystywana.

W przypadku potwierdzenia obecności danego organizmu szkodliwego w próbce, o której mowa w akapicie pierwszym, pozostały ekstrakt ziemniaczany przechowuje się i odpowiednio konserwuje, a dana partia nie może zostać wprowadzona do Unii.

Artykuł 5

Powiadamianie o podejrzeniu lub stwierdzeniu występowania

1. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadają Komisję i Liban o przypadkach podejrzenia wystąpienia danego organizmu szkodliwego po przeprowadzeniu szybkiego testu przesiewowego, o którym mowa w pkt 1.1 załącznika I do dyrektywy 93/85/EWG, lub testu przesiewowego, o którym mowa w pkt 1.2 załącznika I do tej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadają Komisję i Liban o przypadkach potwierdzenia wystąpienia danego organizmu szkodliwego zgodnie z pkt 1.1 i 1.2 załącznika I do dyrektywy 93/85/EWG.

Artykuł 6

Oznakowanie

1. Ziemiaki mogą być wprowadzane do Unii i przemieszczane w jej obrębie tylko z etykietą w jednym z języków urzędowych Unii obejmującą następujące elementy:

- a) wskazanie, że pochodzą z Libanu;
- b) nazwę obszaru wolnego od szkodników;
- c) nazwę i numer identyfikacyjny producenta;
- d) numer partii.

2. Etykieta, o której mowa w ust. 1, wydawana jest pod kontrolą libańskiej organizacji ochrony roślin.

Artykuł 7

Unieszkodliwianie odpadów

Odpady pochodzące z pakowania lub przetwarzania ziemniaków w Unii są unieszkodliwiane w sposób, który uniemożliwia zadomowienie i rozprzestrzenianie się danego organizmu szkodliwego.

Artykuł 8

Obowiązki importerów w zakresie powiadamiania

1. Importer z wystarczającym wyprzedzeniem powiadamia odpowiedzialny urzędowy organ miejsca wprowadzenia w danym państwie członkowskim o zamiarze wprowadzenia przesyłki.

2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje następujące elementy:

- a) ilość danych przesyłek;
- b) datę planowanego wprowadzenia;
- c) imię i nazwisko/nazwę i adres importera.

Artykuł 9

Sprawozdania dotyczące przywozu

Do dnia 31 stycznia każdego roku państwo członkowskie przywozu przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim informacje na temat wielkości przywozu dokonanego na mocy niniejszej decyzji między dniem 1 stycznia a dniem 31 grudnia poprzedniego roku, określając liczbę przesyłek i partii oraz ton.

Artykuł 10

Przegląd

Komisja dokonuje przeglądu niniejszej decyzji do dnia 31 października 2014 r.

Artykuł 11

Data wygaśnięcia

Niniejsza decyzja traci moc z dniem 31 października 2015 r.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji

Tonio BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

WYMOGI DOTYCZĄCE PRZYWOZU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

Odstępstwo przewidziane w art. 1 stosuje się w odniesieniu do ziemniaków spełniających wymogi określone w pkt 1–9.

(1) Obszary produkcji

Ziemniaki uprawiane są w regionach Akkar lub Bekaa na obszarach, które zostały oficjalnie uznane przez libańską organizację ochrony roślin, zgodnie z Międzynarodowym standardem dla środków fitosanitarnych FAO nr 4 dotyczącym wymogów ustanawiania obszarów wolnych od szkodników⁽¹⁾, za wolne od danego szkodliwego organizmu („obszary wolne od szkodników”) i corocznie zgłaszane przez Liban do Komisji.

(2) Inspekcje obszarów wolnych od szkodników

Obszary wolne od szkodników podlegają systematycznym i reprezentatywnym corocznym inspekcjom w celu wykrycia danego organizmu szkodliwego, przeprowadzanym przez libańskie organy przez pięć lat przed produkcją oraz w jej trakcie.

Inspekcje są prowadzone na polach upraw ziemniaka położonych na obszarach wolnych od szkodników oraz na ziemniakach zebranych na tych obszarach.

Inspekcje obejmują następujące elementy:

- a) kontrole wizualne pól w okresie wegetacyjnym;
- b) oględziny zebranych ziemniaków pod kątem objawów występowania danego organizmu szkodliwego na ciętych bulwach;
- c) badania laboratoryjne ziemniaków wykazujących objawy i niewykazujących objawów.

W toku inspekcji nie stwierdzono występowania danego organizmu szkodliwego ani nie pozyskano innych dowodów, które mogłyby wskazywać na to, że obszar ten nie jest obszarem wolnym od szkodników w rozumieniu pkt 1. Wyniki inspekcji są udostępniane Komisji na jej wniosek.

(3) Producenti

Ziemniaki są produkowane przez producentów zarejestrowanych przez libańską organizację ochrony roślin.

(4) Produkcja z wykorzystaniem sadzeniaków kwalifikowanych

Ziemniaki spełniają jeden z poniższych wymogów:

- a) pochodzą z sadzeniaków kwalifikowanych w Unii Europejskiej i przywożonych z niej do Libanu;
- b) są uprawiane z sadzeniaków przywożonych do Libanu z państwa trzeciego lub jego części, z których przywóz sadzeniaków do Unii nie jest zakazany na podstawie załącznika III do dyrektywy 2000/29/WE, i kwalifikowane w tym państwie trzecim.

(5) Obszary produkcji

Ziemniaki są uprawiane na polach, na których w ciągu poprzednich pięciu lat nie uprawiano innych ziemniaków niż te, o których mowa w pkt 4.

(6) Obróbka

Do obróbki ziemniaków wykorzystywane są maszyny, które spełniają jeden z następujących warunków:

- a) są wykorzystywane wyłącznie do obróbki ziemniaków zgodnych z pkt 1–5;
- b) w przypadku gdy były wykorzystywane do celów innych niż te, o których mowa w lit. a), zostały wyczyszczone i zdezynfekowane w odpowiedni sposób przed ich wykorzystaniem do celów, o których mowa w lit. a).

⁽¹⁾ ISPM 4. 1995. Wymogi dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od szkodników. Rzym, IPPC, FAO.

(7) Składowanie

Ziemniaki są składowane w obiektach, które spełniają jeden z następujących warunków:

- a) są wykorzystywane wyłącznie do składowania ziemniaków zgodnych z pkt 1–6;
- b) w przypadku gdy były wykorzystywane do celów innych niż te, o których mowa w lit. a), zostały poddane odpowiednim zabiegom higienicznym przed ich wykorzystaniem do celów, o których mowa w lit. a).

(8) Opakowania

Materiał, z którego wykonano opakowania ziemniaków, jest nowy albo wyczyszczony i zdezynfekowany.

(9) Przygotowanie ziemniaków i partii do wprowadzenia do Unii

Ziemniaki spełniają następujące warunki dotyczące ich przygotowania:

- a) nie są zanieczyszczone ziemią, liśćmi ani innymi szczątkami roślin;
 - b) są zgłaszane do wprowadzenia do Unii w partiach, przy czym każdą partię stanowią ziemniaki wyprodukowane przez jednego producenta i zebrane na jednym obszarze, jak określono w pkt 1; oraz
 - c) znajdują się w torbach, paczkach lub innych pojemnikach, z których każdy jest oznakowany zgodnie z art. 6.
-